

“Требник” (“Молитовникъ”) 1606 р.

формат - 4°, 191 ненум. арк., рядків - 17 і 25, друк у 2 фарби, шрифти: 10 рядків - 84 і 52 мм. Гравюри: герб В.-К.К. кн. Острозького на звороті титулу. Рамка на титулі. Заставки: 14 із 6-ти дощок. Кінцівки: плетінка I, набірних 8 трьох різних малюнків. Датування зазначене на титулі: “Въ богоспасаемомъ градѣ Острозѣ въ лѣто отъ созданія мира 7114, а отъ рождества Христова 1606 выдрукована”. Передмова -

Тустановський Лаврентій Зизаній (р.н. н. Потелич(?) - п. між 1630-1640, Корець(?))

син Івана Кукіля (гр. Зизаній) з Потелича. Автор полемічних творів, граматики і букваря, перекладач, проповідник. Рідний брат Стефана Зизанія. Як прізвисько обидва обрали грецьку форму слова „кукіль“. Не виключено, що навчався у Львівській братській школі та Острозькій колегії. У деяких віднайдених документах, які зберігаються у ЦДІА (Львів), згадується священник на ім'я Лаврентій (у 1578 в м. Городку; у 1583 у львівський магістрат з'явилися „шляхетний і славетний Лаврентій Залеський і Софія дружина його, острожани в справі з чесним Лаврентієм музикою... В.К. Острозького і чесною Ганною дружиною його, „острожанами“; у 1587 згадується „отець Лаврентій“ із Львівської Воскресенської церкви). Можна допустити, що в окремих із цих документів йдеться про Т. Відомо, що вже як колишній львівський вчитель (викладав у братській школі) Т. на поч. 1592 перебрався до Бреста, а звідти у 1595 - до Вільно (т. Вільнюса). Активно співпрацював з друкарнею братства, зокрема у випуску підручників: „Граматики

“Предмова до того, кому належить тая книга”, підписана Даміаном (Наливайком) - “Даміанъ недостойной презвитеръ”.

Екземпляри: Україна - Львів - НМЛ (2 деф. екз.), ЛНБ-ка ім В. Стефаники НАН України (деф.); ЛІМ; Київ - ЦНБ ім. В. Вернадського НАН України; Росія - Спб.: РНБ (2 деф. екз.).

Каталоги стародруків: Быкова.- № 18.- С. 39-40; Запаско, Ісаєвич.- № 68.- С. 34; Каратаєв П.- № 184, 185.- С. 30; Максименко.- № 197.- С. 37; Петров, Бирюк, Золотарь.- № 48.- С. 31; Свенціцький І.- № 244(185).- С. 72; Ундольський.- № 162.- С. Ствп. 25; Ундольський - Кастерин.- № 71.- С. 101.

Літ.: Ісаєвич. Преемники... - С.17.

словенської“, 1596 р., разом із братом Стефаном Зизанієм- оригінальної „Азбуки“, 1596 р. Найвірогідніше, він же підготував „Катехізіс“ (1600) та „Книгу о вірі“ (близько 1596). Впродовж 1597-1600 навчав у місті Боркулабові (Баркулабові) біля Мінська сина кн. Богдана Соломирецького „по руску грамоте і по кгрецку“. І верес. 1600 повернувся в Галичину, у Львів, згодом перебрався у м. Ярослав, де стає домашнім учителем і проповідником дітей кн. О.К. Острозького. Після смерті останнього (це сталося 12 груд. 1602) його дружина, покровителька єзуїтів і запекла католичка Ганна Костчанка, позбавила Т. Зизанія цієї посади. Вже в документах за 1606 рік він значиться як „Лаврентій Зизаній Тустановицький Ярославський“. Його нове прізвище, наймовірніше, походить від села Тустановичі (що біля Дрогобича). Це є свідченням або його перебування там, або прийняття шляхетства, оскільки брат його, Стефан Зизаній, цього прізвища не має. У 1612 став священником соборної церкви в м. Корець (тепер Рівненщина), в маєтку кн. Іоакима Корецького. На заповіті Катерини Корецької, виданому в Корці 29 серп. 1618, підписався як „отець Лаврентій Зизаній-Тустановський, протопоп корецький“. Перебуваючи тут, брав участь у

